

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Honorati Fabri, Societatis Jesu Theologi,
Apologeticus Doctrinæ Moralis Eiusdem Societatis**

Fabri, Honoré

Coloniæ Agrippinæ, MDCLXXII

Quæstio 3. Dubia nonnulla occurrentia circà approbationem confeßarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94565)

tetor, que no tienen los Curas facultad para aprobar Confesores en sus Beneficios. * Et quidquid sit de prefata declaratione, si nec ne authentica, conclusio certissima haberi debet, utpote necessaria consecutione deducta ex decreto Alexandri VII. ut supra expendimus. Quapropter sustineri ulterius non potest opinio M. Soti supra citati num. 15. in fine. ubi habentem facultatem à suo Parocho ad confirmandum alteri, docet posse eligere non approbatum ab Ordinario. * Et ratio, inquit, est, quia ad absolutum solum requiritur potestas ordinis, & jurisdictionis. * Quod aperte falsum est, nam post Tridentinum non est capax jurisdictionis, qui Beneficium Parochiale non habet, vel approbationem ab Ordinario, ut definitur Sess. 22. cap. 5.

24. Inferitur secundo, facultatem concessam Parochis in cap. Placuit, & cap. Omnes utriusque sexus, de penit. & remis. exponendi pro subditorum confessionibus, quemlibet Sacerdotem prudentis iudicio idoneum, absque alia approbatione, vel abrogata esse per Concilium Tridentinum, etsi illius mentionem non fecerit. Vel ut alii assunt, id necessarium non fuit ad novum hoc jus instituendum, quia Parochis non est ablatum privilegium, & facultas, quam habebant delegandi jurisdictionem Sacerdoti idoneo, sed Concilium declaravit, quis in posterum per confessarium idoneum (seu providam, & discretum, ut in textu dicitur) habendus sit. Quia declaratione semel posita, nequit de cetero alteri jurisdictione delegari.

25. Præterquam quod, ut bene adnotat Cardin. de Lugo disp. 21. de penit. sect. 1. num. 6. hoc Tridentini jus potissimum fuit inductum, ne Parochi sua potestate abutentes, oves suas ineptis confessariis traderent, ut nonnulli fecerunt. Unde Concilii declaratio exceptionem hanc non patitur, alias inconveniens non occurrisset. Quapropter nullatenus audiri debet Thomas Hurtado ubi sup. tr. 12. cap. 1. dub. 1. num. 2028. dum ait; Concilium Tridentinum solum intendisse declarare, quid intelligatur per confessarium idoneum in Bullis, & privilegiis, quibus Summus Pontifex concedit facultatem eligendi confessorem idoneum, non verò quid intelligendum in iure canonico, quando in illo similis facultas concessa reperitur. Hæc enim interpretatio est omnino voluntaria, & extorta, & verbis Tridentini repugnans, quia universaliter decernit, nullum ad potestatem jurisdictionis, quoad secularium confessiones etiam Sacerdotum excipiendas, idoneum in posterum reputari; nisi approbationem ab Episcopis obtinuerit, ergo post Concilium nullus est capax accipiendi jurisdictionem delegatam, neque ex iure, neque ex Bulla, aut privilegio, si prefata approbatione careat. Ex quibus fit rejicienda prorsus sententia, asserentem Religiosos in jure reprobos ab Episcopo posse confessiones excipere. Quam post Trident. ausi sunt defendere Joannes de la Cruz de stat. Relig. lib. 2. cap. 6. dub. 1. & Thom. Hurt. tom. 2. qq. moral. tr. 12. cap. 1. num. 1887. & 1896. ex M. Soto in 4. disp. 18. q. 4. art. 3. Quam Dian. par. 6. tr. 7. ref. 60. testatur inter Doctores inclita Sorbona esse communiter receptam; cæterum sustineri in posterum non potest; quia ut scandalosa damnata, & prohibita est, ab Alex. VII. die 24. Sept. anno 1665.

26. Cum his verò rectè cohæret potestas Parochi, ad exponendum, pro suis ovis, quemcumque alium Parochum, vel Sacerdotem approbatum, etsi alias jurisdictione carentem. Est communis

Pars II,

Theologorum sententia; quia ad delegationem jurisdictionis acceptandam, quilibet prædictorum sufficientem habet approbationem, nec ad inconvenientia vitanda, major alia requiritur. Ita tradunt Suarez disp. 28. sect. 4. M. Candidus disquis. 24. art. 63. nu. 10. Fillucius, Toletus, Henriquez, Agidius, & alii, quos pro valida, & licita expositione alterius Parochi, refert Leander tract. 5. disp. 11. quæst. 58. item Navarrus, Trullench, Henriquez, Joannes de la Cruz, quos pro cujusvis approbati expositione, si vè ab Episcopo Diocesano, si vè ab alio quopiam Episcopo, refert & sequitur Leander ubi sup. quæst. 59. Quorum sententia valdè probabilis est, non verò certa, quia circa Episcopum à quo habenda sit approbatio, gravissima est inter Doctores controversia, de qua alibi.

QVÆSTIO III.

Dubia nonnulla occurrentia circa approbationem confessarii.

1. Cum certum nobis sit ex Tridentino, nullum, etiam Regularem, posse confessiones secularium, etiam Sacerdotum, audire; neque ad id idoneum reputari; nisi aut Parochiale beneficium habeat, aut ab Episcopis per examen, aut alias idoneus judicetur; dubitari potest, an Prælati Regulares, & superiores locales, Priores, Guardiani, Rectores, & similes ipso jure censeantur habere approbationem à Tridentino requisitam, ita ut absque alia Episcopi Diocesani, secularium confessiones virtute Bullæ Cruciatæ excipere possint. Pattem affirmativam sustinent, ex præclarissimo Dominicanorum cœtu, M. Mancius, M. Gallo, M. Medina, & M. Bannez, quos refert Henriquez lib. 6. cap. 6. num. 2. in gloss. litt. E. & F. Ubi sic: * Quarto addunt Mancius, Gallo, Fr. Medina, Bannez, & alii Dominici, Prælati Monasterii æquatur habent Parochiale beneficium, & est jure Ordinarius, & eligibilis per Bullam à secularibus, sine approbatione Episcopi. Hæc tamen in praxi sunt magis cogitanda. * Hæc Henriquez ubi supra, & iterum lib. 7. de indulgentiis, cap. 12. in gloss. litt. K. Quorum doctrina innuitur opinioni Cajetani in sum. verb. Excommunicatio, cap. 72. Ubi ait: Prælatum Regularem * esse Officium Ecclesiasticum, quod Beneficio æquiparari videtur. * Cui consentit Vincentius Baronius 2. part. Manuduct. contra Amadeum, disp. 2. sect. 5. fol. 272. Indequè cum Cajetano contendit, pecunia data ob prælatum regularem, & simoniam contrahi, & pœnas contra simoniacos in collatione Beneficii à jure impositas: consulo verò omittit Baronius illationem à præclaris Thomistis, ut supra deductam, quoad electionem confessarii virtute Cruciatæ, forsitan quia legitimam agnovit.

2. Quibus adde M. Barnabam Gallego in Bullam Cruciatam cap. 9. dub. 34. Ubi sic ait: * No puedo dexar de confessar, que me agrada mucho la opinion del P. M. Fr. Diego Nunno in addit. ad 3. p. q. 8. art. 5. dub. 8. en la solucion del nono argumento; el qual dice, que tiene para si por evidente, que si se concede, que el Parocho, solo por serlo, sin otra aprobacion del Ordinario, es eligible por virtud de la Bula (lo qual no admite la Maestros Nunno) se hade conceder tamb. & que los Prelados de las Religiones, solo por serlo, sin otra aprobacion del Ordinario, pueden ser eligidos por la Bula. Y así lo ensennan los PP. MM. Man-

li 2

tio.

cio, Gallo, Medina, Bannez, y Juan Valero, Monge Cartujo (*in differ. utriusque fori, verb. Nullitas, diff. 5.*) lo tiene exprellamente.*

3. Eandem sententiam Hieronymus de Llamas *1. p. Methodi, cap. 6. §. 6. & 7. pag. 63.* Ludovicus de S. Juan *q. 6. de penit. art. 6. dub. 4. pag. 467.* Brunus Castaing *de Privileg. Regular. p. 2. tract. 5. cap. 2. prop. 1.* Rever. P. Delgadillo *rom. de penit. cap. 19. dub. 34.* Et probabilem putant P. Salas *in manuscriptis.* Ludovicus à Croce *in expositione Bullae, disp. 1. cap. 2. dub. 11. n. 8.* Angelus Boslius *tract. de Iubileo, casu 2. §. 2. nu. 53.* Martinus de S. Joseph *in monitis confes. tom. 1. lib. 1. tract. 24. de penit. n. 19.* Zelpedes *de exemptione Regularium. cap. 6. n. 141.* & Diana *5. p. tract. 12. ref. 52.* Et valde probabilem, & securam in praxi vocat Thomas Hurtado *tom. 2. resol. mor. tract. 12. cap. 1. ref. 34. dub. 2. n. 1868.* & sequentibus. Quorum ratio est, quia ex Tridentino approbatus est ad secularium confessiones, qui habet Beneficium Parochiale: Praelati autem Regulares, utpotè curam animarum habentes, Beneficium Parochiale habere censentur: poterunt ergo eligi virtute Cruciatæ, non minus, quam alii Parochi extraneam Parochiam.

4. Ceterum contraria omnino sententia tenenda est, quam cum Rodriguez, Fagundez, Tamburino, & Cardinali de Lugo, defendit P. Quintanaduenas *de Iubileo duarum hebdomadarum, cap. 1. P. Suarez, de Penit. disp. 28. sect. 4. n. 21.* Cast. idus *disquisit. 24. art. 64. n. 5.* P. Mendo *in Bullam, disp. 22. c. 2. n. 30.* Petrus de Ledesma *cap. 13. de Penit. diff. 4. & 6. post 1. conclusionem,* & alii communiter. Probatur, quia Praelatura Regularis, etsi curam animarum habeat, & subditis Sacramenta administret, non tamen est Beneficium Parochiale: hoc enim ex communi Theologorum sensu, est jus peticiendi redditus propter officium administrandi secularibus sibi subditis Sacramenta, & sepulturam, ex iurisdictione ordinaria in ipsos. Undè Parochus definitur, qui auctoritate Episcopi alicui Parochiali Ecclesiae est praefectus, ut plebi, seu populo, sacrum divini verbi, & Sacramentorum pabulum, ad pascendos animos, subministret. Quæ definitio Praelatis Regularibus non convenit, ut ex terminis patet. Undè quamvis Parochi aequiparari dicantur, eò quod in Regulares sibi subditos eam curam habeant, quam Parochi in populum sibi commissum, seu in seculares suæ Parochiæ; non idè ex hoc principio deduci potest, eam ex Tridentino approbationem, quoad secularium confessiones ipsis competere, quæ Beneficium Parochiale habuerunt, sed jam non habent, possunt adhuc eligi virtute Cruciatæ, eò quod approbatio, quæ Parocho simul cum Parochiali Beneficio concessa fuit, adhuc perseverat, & sola iurisdicção cessavit (ut docent Manuel Rodriguez *in addit. ad Bullam, §. 9. nu. 4.* Villalobos *tom. 1. tract. 27. claus. 9. §. 1. n. 4. & tract. 9. de Penit. diff. 55. n. 4.* Et Basilus de Leon, quem refert, & sequitur P. Mendo *in Bullam, disp. 22. citata, cap. 2. n. 34.* Acolta *in explicat. Bullae, q. 39.* Petrus Fay *in addit. ad 3. part. q. 8. art. 5. disp. 3. concl. 4. ad 3.* Thomas Hurtado *tom. 2. tract. 12. cap. 1. resol. 34. dub. 3. nu. 1878.* Et putat probabile Joannes de la Cruz, *part. 2. de Penit. quaest. 5. dub. 8. conclus. 4.* ita similiter Praelati Regulares, qui semel superiores locales alicujus Conventus extitissent, possent de cætero, postquam suo munere functi sunt, ubique eligi virtute Bullæ Cruciatæ, quod in nullius viri docti mentem venire potest.

5. Secundò probatur, quia si Praelati, vel supe-

riores locales Regularium venient nomine laicorum Beneficium Parochiale, in decreto Tridentino, eò quod Parochis, quoad animarum suorum curam, aequiparentur, eodem prioris iuramento dici deberet, sub Episcoporum voce, & quibus Concilium approbationem obtinendam assignavit, venire etiam Generales, & Provinciales ejusmodi Praelati Episcopis aequiparantur: nam nemo, nisi temerè, dicere audebit, Generales, vel Provinciales Religionum posse post Tridentinum sibi subditos approbare quoad secularium confessiones: ergo quoad rem hanc, sicut illi non veniunt in Concilii decreto, Episcoporum nomine, ita neque illi, Parochorum.

6. Tertiò probatur, quia si superiores locales ipso censerentur habere approbationem, quæ habentibus Parochiale Beneficium ex Tridentino competit, sequeretur manifestè, ejusmodi Praelatos abique nova Episcopi approbatione, secularium confessiones audire posse, etiam si penitus tale privilegio per Bullam Cruciatam, vel iuramentum sibi concessio, quoad electionem confitentium potuerunt. Ratio est aperta, quia Regularibus approbatis juxta formam Tridentini summi Ecclesiæ Pastores iurisdictionem in omnes Christianos delegarunt: ergo ejusmodi superiores locales, cum nec approbatio sufficiens, nec iurisdicção delegata deficiat, poterunt ubique abique alia approbatione secularium confessiones audire. Consequenter hoc est necessaria, quam idè, juxta sua principia, tenuerunt ex Doctoribus supra citatis M. Mancius, Gallo, Medina, Bannez, Joannes Valero, & putant probabilem Martinus de S. Joseph, Thomas Hurtado, Zelpedes, & Diana.

7. Verum horum Doctorum sententia latè non potest, maxime post Bullam Innocentii X. in causa Angelopolitana edita die 9. Martii 1684. in qua in responsione ad nonum dubium, sic dicitur. * Nonò, utrum Regularis quicumque, cum societatis Jesu possit administrare Sacramenta Poenitentiae secularibus abique licentia Episcopi Diocesani, si in aliena Diocesi approbatus sit: Respondetur, Regulares, etiam societatis Jesu, in una Diocesi ab Episcopo approbatos, ad confessionem personarum secularium audiendas, nequaquam posse in alia Diocesi hujusmodi confessiones audire sine approbatione Episcopi Diocesani. * Et verbis per legitimam consequentiam ducuntur: Primum, superiores locales conventuum in Diocesi Toletana, nequire in alia Diocesi, ab Episcopi approbatione confessiones secularium audire, quod est contra Doctores supra citatos. Secundum, Regulares nullibi posse eas excipere ab Episcopi Diocesani approbatione. Atque Praelati majores Generales, & Provinciales, qui legem localem constituunt, & electione ipsa aliorum subditorum curam idoneum declarant, sunt Episcopi Diocesani: ergo praefati superiores locales non habent approbationem requisitam, iurisdicção ad secularium confessiones excipientes à Pontifice delegata censetur.

8. Dices pro adversariis, Bullam Innocentii X. non ob stare, quia ejus mens solum fuit, non Regulares quoscunque in una Diocesi approbatos, posse virtute suorum privilegiorum, in alia abique nova Diocesani approbatione, seu licentia, secularium confessiones audire, ut constat ex dubio propo-

verbis illis. Verum Regularis quicumque: rectè autem cohereret, non quemcumque Regularem id posse, sed Prælatos tantum. Respondeo decisionem dubii nullum Regularem excludere; quod faciliè ex illa evincitur, quia superior localis unus conventus ex visui muneris maiorem approbationem habere nequit, quam quicumque alius doctus Regularis ab Episcopo approbatus, sed hic non potest in alia Diocesi abique nova Episcopi Diocelani approbatione, vel licentia, secularium (qui privilegio Bullæ Cruciatæ non fruuntur) confessiones audire, ut decernit Innocentius X. ergò neque ille. Roboratur ex Tridentino sess. 23. c. 15. ubi nullum Regularem absque Episcopi approbatione ad secularium confessiones idoneum reputari decernit: quod cum nullum excipiat, nec discrimen inter Prælatos, & alios Regulares constituat, eadem pro omnibus statuta est lex. Idem nullum Regularem, cuiuscumque gradus, & dignitatis existat, posse secularium confessiones excipere, absque Diocelani approbatione, est communis Doctorum sententia, quam tenent Suarez, Rodriguez, & alii, quos referunt, & sequuntur Diana 2. p. tract. 16. ref. 46. & p. 8. tract. 1. ref. 86. Card. de Lugo disp. 1. sect. 1. nu. 10. Granado tract. 10. disput. 5. n. 5. P. Baci in Bullam, tract. 5. cap. 2. sect. 1. n. 6. P. Men-do in Bullam, disp. 22. cap. 2. n. 30. & alii.

§. III.

Quid de Graduatibus in Theologia, vel in iure?

9. Rogabis, an Concilium Tridentinum in suo decreto de approbatione ab Episcopo requisita pro secularium confessionibus, comprehendat Sacerdotes graduatos in Theologia, aut iure Canonico? Negativè respondent doctissimi PP. Magistri Salmanticenses ex Ordine Prædicatorum, Marcus Gallo, Medina, Bannez, apud Henricq. lib. 6. cap. 6. n. 2. in gloss. litt. E. & F. quos sequutus est Llamas 1. p. Method. cap. 7. §. 7. Et Thom. Hurti, eorum sententiam probabilem vocat, imò & valdè probabilem tom. 2. res. moral. tract. 1. c. 1. dub. 1. n. 1866. & seq. Cynsratio (inquit Hurtado) est; * nam quamvis non possit eligi, nisi approbatus ab Episcopo, vel qui aliter ab eo iudicatur idonei; eo tamè ipso, quod Episcopo constet, talem esse laicæ Doctoratus insignitum, iudicatur ab eo idoneus, & si non eo ipso conferatur jurisdictione. * Ex quo principio cum præcatis Magistris censet, præfatos laureatos (imò & lectorem Theologiæ, aut egregium Prædicatorum publicum, ut inquit Dominici citati) absque Episcopi approbatione posse eligi in confessoribus virtute Bullæ Cruciatæ, vel Jubilæi. Pro qua opinione refert Emanuel Rodrig. in addit. ad Bullæ explicationem, §. 9. n. 46. ref. Ala qual duda. Gutierrez lib. 1. Canoniarum, cap. 27. n. 22. usque ad 27. Henricq. lib. 6. de Penit. c. 6. §. Variis modis, Ludovicum à Cruce, disp. 1. c. 2. dub. 6. Trulench in expositione Bullæ, lib. 1. §. 7. cap. 1. dub. 4. n. 5. & Valerium in diff. verb. Nullitas, differentia 5. num. 3. ref. Sexto fallit in fine.

10. Sed miror Thomam Hurtado ausum fuisse, hanc sententiam valdè probabilem vocitare in prima editione Lugdunensi anno 1651. cum ignorare non potuisset, per sanctum Inquisitionis Tribunal expunctam fuisse ex Hieronymo de Llamas in Expurgatorio,

Pars II.

anno 1640. Præter quam quod est contra Bullam Pii V. expeditam anno 1571. octavo Idus Augusti, in qua decrevit, & declaravit, decretum Concilii Tridentini de approbatione Regularium ad audiendas secularium confessiones ab Episcopis faciendæ * observari debere in omnibus Regularibus, etiam si sint Doctores, aut in Theologia ex superiorum licentia graduati, vel promoti. *

11. Idem contraria prorsus sententia tenenda est cum communi Doctorum. Ita Suarez disp. 28. sect. 4. n. 3. Petrus de Ledesma cap. 12. post §. concl. pag. mihi 419. Filiucius, Lugo, Layman, Bosius, Tamburinus, Lezana, Barbosa, Molfestius, Machado, Balsæus & alii, quos referunt, & sequuntur M. Barnabas Gallego in Bullam, cap. 9. dub. 92. Leand. à Sacram. tom. 1. tract. 5. disp. 11. q. 48 & 50. & M. Hyacinthus Donatus tom. 4. addit. ad prædicam, tract. 4. q. 3. Et oppositam sententiam esse improbabilem dicunt Fagundes 2. præcept. Eccles. lib. 7. cap. 2. n. 67. & P. Men-do in Bullam Cruciatæ, disp. 22. cap. 10. n. 109. quorum sententia mihi placet. Ratio est aperta, quia ad confessiones secularium excipiendas, est conditio, sine qua non, quod Sacerdos per examen, aut aliàs ab Episcopo iudicetur idoneus: stare autem potest, aliquem esse Doctorem, vel insignem Prædicatorum, & tamen idoneum ad confessiones ab Episcopo non iudicari: tum, quia non omnes graduati, ut ait M. Donatus supra, sunt Doctores, quamvis dicantur Doctorati; tum, quia aliud est, esse Doctorem in Theologia speculativa, & aliud in casibus moralibus. Tum, quia licet quis in doctrina non deficiat, pravis tamen moribus imbutus esse potest. Secundò probatur, quia iudiciū Episcopi (vel jurisdictionem Episcopalem habentis) de idoneitate Sacerdotis secularis, vel Regularis, ad secularium confessiones, debet exterius verbo, vel scripto manifestari: est enim velut sententia lata de sufficientia confessorii, qua, licet iniuste, negata nullus Sacerdos secularis (ut fatetur Thom. Hurti) reputatur ad confessiones idoneus: ad hoc enim requirit Concilium, quod de idoneitate approbationem obtineat, privilegiis, & consuetudine quacumque, etiam immemorabili, non obstantibus. * Doctorati autemulares, nec virtute privilegii, unquam potuerunt absque approbatione Ordinarii confessiones secularium excipere: Regulares verò, jure antiquo, approbatione iniuste denegata, eo ipso approbati censebantur. Videatur Leander ubi sup. disp. 11. q. 83. ubi communis contra communem. Post Tridentinum res aliter se habet, ut dixi sup. q. 2. n. 5. ubi contrariam gravium Doctorum sententiam, ut scandalosam damnatam notavi. Tenendum ergo est tanquam omnino certum, post Concilium Tridentinum, nullum Sacerdotem, etsi graduatum in iure Canonico, vel Theologia, posse eligi virtute Bullæ Cruciatæ, vel Jubilæi ad secularium confessiones, quin ab Episcopo Diocelano, ut supra dictum est, approbationem obtineat, quia Concilium omnes comprehendit.

12. Nec Doctores, quos pro contraria sententia (quam valdè probabilem putat) adducit Thom. Hurti supra, fideliter refert: illi enim, quos mihi consulere licuit, oppositum expressè asserunt. Et in primis P. Henricq. lib. 5. cap. 6. §. Variis modis, quo citatur ab Hurtado, nil de hac re numero autem secundo præcedenti, ubi quæstionem attigit, sic ait: * Nec potest vir, quantumvis habeat testimonium spectatæ doctrinæ, secularis, aut Regularis, etiam Doctor, aut Prælector Theologiæ, & Canonum, sine prædic-

113

prædic-

QVÆSTIO IV.

*Utrum confessorius, qui ex ignorantia
tibi, seu graviter culpabili, non pœni-
tenti restitutionem, ad eam, qui
non restituente, maneat ob-
ligatus?*

Negativam sententiam defendit Gaspar
Hispanus in addit. ad sam. Caput. de
Duci anno 1613. verb. Restitut. fol. 67. ubi
quitur M. Marcus Serra 2. 2. q. 62. art. 7. ubi
fol. mibi 227. in editione Valentini anno 1643. ubi
* De confessoris, qui tacet, & non pœnitentibus ut restituat, quæ restituere tenetur, &c. si tacet ex ignorantia crassa, & obstinata, inquit Navarrus, manere obligatos ad restituendum. P. Lessius hoc limitat ad eos, qui ex ignorantiam habent animarum, ut sunt Episcopi, & Presbyteri: nam Religiosi non tenentur, &c. Sed neque tenentur illos ad restitutionem teneri, etiam culpabiliter omiserint obligare pœnitentem ad restituendum, multorum est sententia, quos refert & laqueat Diana 1. p. tr. 2. m. 3. ref. 1. Nam confessorum tenetur ex iustitia prospicere temporalibus creditum bonis, cum ab eis mercedem non accipiat: sed tenetur ex charitate, & religione, procurare totum spirituale pœnitentis, quod si negligat, non obligat illum ex ignorantia vincibili ad restituendum, peccabit quidem contra religionem, sed non contra iustitiam, sicque non tenebitur ad restitutionem, nisi forte illi consulat ut non restituat, nam tunc in consulens ad restitutionem tenebitur, juxta dictam conclusionem secundam. * Hæc M. Serra. Hæc sententiæ fundamenta paulo antea ipse jecerat, contra nonnullos asserentes, ex violata charitate, contra obligationem restituendi, eo quod indirecè sit causa injustæ damnificationis proximi. Quos rejicit, transcripsit verbis M. Soti 4. de iustitia, quest. 7. art. 2. ubi sic: Melius tamen Sotus, & reliqui negant, in illa Soti ubi supra) persistendum namque est in illa sententia asserta regulam, quod sola contaminata charitas, violenter violatur, necessitatem restitutionis non inducit: Sotus: quem sequitur Serra, ubi supra de cent. causam indirectam injustæ damnificationis non tenet restituere, nisi ex iustitia sit obligatus ad restituendum. * Ex quo principio, ut vidimus, confessor non obligantem pœnitentem, ab onere restitutionis eximit: cujus proinde sententiæ, Doctores contra præmissis inherentes assenti debent. Ideoque non teneant Suarez, Rebellus, Gaspar Hurtado, Lessius, Thomas Sanchez, & alii, quos sequuntur Diana par. tr. 16. ref. 1. & Leander à Sacramento. tom. 2. de Pœnit. disp. 11. quest. 138. Quibus adde Filippum tom. 1. tr. 7. cap. 12. quest. 7. num. 634. Egidium de sacram. disput. 8. dub. 17. num. 144. Bonacinum de iust. disp. 1. quest. 2. puncto 11. num. 13. Maldenium 2. 2. q. 62. cap. 3. dub. 24. Reverendiss. P. Delgadillo tom. 1. de iust. cap. 19. dub. 43. Et Fr. Franciscum à Jesu Maria Carmelitum Excalceatum, & in Religiosis Ordinis bis Dissinctorum Generalem 1. part. cap. Theologia Morali tr. 6. de Pœnit. cap. 12. punct. 4. fol. 14. quos sequitur Marcus Vidal in Arca salutaris, tr. de Pœnit. inquis. 12. num. 7. & 8. dicens esse communem.

prædicta approbatione Episcopi censi idoneus, & eligibilis ab alio Parocho per Jubilæum, aut Bullæ privilegium. * Hæc Henricus quibus ut patet contra Hurtado aperte pugnat. Pro ejus verò sententia in gloss. lit. E. Patres Dominicani supra citatos, & Doctores alios adducit, dicens: * At Mancius, Gallo, Fr. Medina, Bannez, Sebastianus Perez Episcopus Oxomensis, Doctor Petrus Martinez Complutensis ajunt, idoneum esse jure Licentiatum in Theologia, aut Canonibus, quia Academia jam nomine Papæ examinavit, & Lector Theologiæ, aut egregius Prædicator publicus. * Insuper infideliter etiam refert Hurt. pro sua sententia Egidium Trullench. in expos. Bullæ lib. 1. §. 7. cap. 1. dub. 4. n. 5. quia ibi nil de hac questione. Illam verò exagitat dub. 1. nu. 6. & ab impostura se purgat apertissimis verbis, dicens: * Concilium expresse requirit approbationem factam ab Episcopo, ita ut non sufficiat, quod quis sit Doctor in Theologia, vel jure Canonico; aut quod communi consensu judicetur ad istud munus idoneus, quia voluit Concilium talem approbationem ex jurisdictione, & judicio Episcopi pendere, sicut pendet Parochorum institutio, omnemque exceptionem exclusit, cum simpliciter dixerit: Nullum etiam Regularem, &c. adeo ut nemo ratione doctrinæ, aut sanctitatis, aut dignitatis cujuscumque excipiendus videatur, nisi habeat Parochiale Beneficium. * Hæc Trullench.

13. Denique non nisi per summam calumniam pro sua sententia adduxit Thomas Hurtado, Emanuel Rodriguez in addit. ad Bullam Cruciatam, §. 9. m. 4. ibi enim solum asserit, approbatum ab Episcopo ut idoneum, non censens jurisdictionem, posse eligi virtute Cruciatæ, vel Jubilæi, quidquid alii contraxerint. Verba ejus sunt: * A la qual duda se responde, que basta la dicha aprobacion, como lo dize Cano, al qual sigue Gutierrez, y otros hombres doctos, porque la Bula, y el Concilio Tridentino solamente pide, que el Confessor sea aprobado: y el juzgar a uno por idoneo, y apto para confesar, es una muy verdadera aprobacion: por lo qual el aprobado desta manera puede por virtud de la Bula confesar, & por virtud de otro privilegio, & costumbre de jurisdiccion actual. * Hactenus Manuel Rodriguez de approbato ab Episcopo, non commissa Episcopali in suas oves jurisdictione; ubi nec verbum de questione præsentis pro Doctoratis in jure Canonico, vel Theologia, quos neque hic, neque alibi, jure ipso approbatos, & per Bullam Cruciatam eligibiles tradidit. Authores alios, quos pro se allegat Hurtado videre non licuit, forsitan non meliori fide illos citat. Nec ejus sententia sustineri potest, sed potius ex ipso, sicut ex Llamas juxta præscriptum Expurgatorii indicis expungenda est.

(†:)